

C A N Ç O T E N D R A D ' H O S P I T A L

C A R L E S S A L V A D O R

Enmig la pluja de bales
la rosa al pit et florí,
la rosa que et va encaixar
el fusell de l'enemic,
la rosa que es concretava
en estrella de cinc pics.
Tū pots lluir la ferida
que és una rosa d'abril

La llibertat clamadissa
et vol robar l'enemic,
la llibertat ja madura
que a l'home dóna sentit,
la llibertat prenys de vida
com un somriure pueril.
Tu pots lluir la feconda
llibertat que t'has collit.

Finarà la guerra moble;
tu hauràs estat ferit.
Envejat pels camarades
seràs l'orgull dels teus fills.
La impura cendra enemiga
serà com un record gris,
i lluiràs la penyora
del teu i el nostre destí.

De "Elofi de la Vagància i una cua"

